

Журналистът някога и сега.

Последните години се е напластило външно твърдо мнение за журналиста, особено за този от провинциалния печат. Изглежда, че народът има основание да вни често пъти журналиста външно с жестокост и много други грехове, които тегнат на врата му.

Беше време, външно на нашето възраждане, пък и първият години след освобождението, когато на вестника и журналиста се гледаше като на светица, външно се стравяха народните тежени и болки, народният екстремизъм и радости, съд една реч — народната душа.

Външно щастливо време, когато вестникарят бѣ на върховна почта предъ обществото, защото доблестния и самоотвержени вестникари бѣха истински служители на народа, чиято участъ бѣхъ заточението въ Мала Азия, или бесиямата.

Да, народен труженик и светецъ бѣ журналиста и народътъ му отплатише съ признателност, обича и уважение.

Но така ли е и сега? Откакто се навъдиха умствения протестантизъм въ страната, особено отнакъ се навъдиха градовете отъ инстинктивния, появили се на бѣлѣ свѣтъ полуграмотни „главни редактори“ съ основно образование, които съ труда на наемници на перото съвладахъ вестници не да служатъ народу, а да търгашествуватъ, често пъти съ най долкопирни средства.

Появиха се „журналисти“, чиято култура не се простира по далечъ отъ провинцията. а се явиха за учител на народа и изразители на обществено мнение!

Появиха се „журналисти“, които основаха вестници за да нарушатъ, нахалатъ, наклеветатъ неспирателно темъ личности, или политически пропавници, като издаваха 5-6 броя и спиратъ.

Въ двестата морална безплатна появила се псевдожурналисти, които бѣхъ срамъ и свенъ ууряватъ правото журналиста и съ всички непростени средства се боратъ срещу появили се тукъ тамъ въ страната сериозни вестници.

Появиха се найсетне „редактори“ и „журналисти“, които въ петъ години издаватъ 27 броя отъ вестника си въ три различни града, превъ което време смѣняватъ и измѣняватъ 12 „сдруженици“ и събиратъ по два три пъти въ годината „годиници“ абонаменти на вестника си!

Появиха се „журналисти“, съ никому неизвѣстна журналистическа дѣйност, които си самоустраиватъ юбилей и съ напирджийски хитраци листови отъ градъ на градъ си правятъ р. клама, въ срамъ на българския журналистъ.

Намѣриха се търгаш, които за гавра на досегашни вѣ български журналисти помѣтиха и портрети въ изданията си на псевдожурналисти.

Въ това редъ намисли ние си спомняме афоризма на старитъ римляни: *similis similibi gaudet*.

Единъ старъ и доблестенъ нашъ журналистъ, който 6 години вече издава и вѣщо синова провинциаленъ вестникъ въ Свищовъ, като прави същата констатация ето какво казва:

„Уви, мѣчно е да се реабилитира престижа на вестника у насъ днесъ за днесъ... Но всащото това е тъй мѣчно, въ това и доблестта на снѣи малкъ брой редактори, които искатъ да съхванатъ вестника чрезъ вестника, трѣбва да надхвърли граница на обикновеното! Тѣхниягъ идеалъ, нестѣмненъ, трѣбва да бѣде най безкористното служене на истината и на народнитъ интереси...“

Да, тежкѣ е кръста на журналиста — на истинския, честния и доблестенъ български журналистъ и затова трѣбва да му се притекатъ въ помощ факторитъ въ държавата, като се сложи образователенъ и мораленъ цензъ за журналиста по законодателенъ редъ.

Осободена тази професия отъ търгаша, психонати и малогрмотници, ще може да дочака щастливото старо време на българския вестникаръ.

М. Павловъ

Четете в „Славянин“

Евпратска колона

Предъ извѣстно време единъ германски търговецъ пътувалъ въ вагонъ-ресторантъ на експреса въ Цариградъ. Съ голѣмъ интересъ той следѣлъ какъ келнера помага свръхъ усилия за да се разбере съ единъ пътникъ Келнера му заговорилъ на руски. Пътникътъ направилъ знакъ че не разбира. Следъ тѣва келнера опиталъ последователно съ чешки, румѣнски, унгарски, български, грѣцки, турски и най после и ерзѣски. Но пътникъ не го разбралъ. Германскиятъ търговецъ предложилъ на турски езикъ услуга си на келнера. Озвучението тоу дѣбавилъ: „Господинъ келнере, вие се опитавте съ девѣтъ различни езици, безъ резултатъ. Трѣбва непременно да изучите още единъ западенъ европейски езикъ. Келнера не вѣнелъ какво да отговори. Германецъ заговорилъ съ пътника си на вѣмски, но по следния не го разбралъ. Той си спомнилъ, че преди години, само за да мине времето бѣхъ училъ есперанто. Той запиталъ: „*ĉu vi parolas esperanto?*“ (говорите ли есперанто?). „*jes, sinjoro!*“ (да господине!) му отговори по следния радостно. Така следъ свръхъ усилия тѣ само чрезъ есперанто могли да се разбератъ. Отъ по изатъшния имъ разговоръ се разбрали, че пътникъ е шведъ и, че бѣхъ училъ четири езици. Или че тримата знаели всичко двадесѣтъ и четири езици, но все пакъ не могли да се разбератъ. Ст. Писаревъ.

Числото 13

Въ Холандския пристанищевъ градъ Гелдоръ неодавна вѣнчилъо zatrudнение при снабдяване стражаритъ съ номера. Номеръ 13 създаде голѣми неприятности както на стражаритъ така и на тѣхното начальство. Въ Холандия съществува суевѣрие, както и въ много други страни, че числото 13 е фатално. Най после въпросъ бѣхъ разрешенъ, като номерътъ 13 не даи никому. Следъ стражаръ № 12 следва № 14.

Сѣбитията въ Абисиния

Английскиятъ вестникъ „Дейли Мейл“ печати подробности за гражданската война въ Абисиния въ свръзка съ смъртта на принца Юдита Завдита.

Още въ октомври 1928 год. Растъ Тасари присявилъ претензии за престола. Предъ смъртта на парцата, нейниятъ бившъ мъжъ Растъ Тукесъ, подигналъ въстание противъ централното правителство, но бѣхъ убитъ въ бѣи и войската му бѣла окончателно разбита. Това сѣбитие бѣло посрещнато съ радостъ отъ населението на столицата Адисъ Абабъ.

Растъ Тукесъ подигналъ въ стане много далечъ отъ столицата — приблизително на десѣтъ престола. Правителствени войски съ Растъ Тасари се окаяли срещу тия на Растъ Тукесъ по всички правила на пакската фортификация. Нѣколко дни противницитъ стояли единъ срещу другъ безъ да откряятъ огънь. Растъ Тасари все сѣбѣлъ, че въ флѣкитъ ще се разлади безъ кръвопролитие. Най елине правителството вѣло вѣдало да бѣждатъ атакувани и унищожени въстанниците. Авиаторитъ французитъ Майе прѣвъ дѣлъ сигнала, като хвърлил бомбѣ отъ аероплана си въ редонѣтъ на въстанниците. Бѣхътътъ отъ това бѣло поразителенъ, правителствени войски явѣли и Растъ Тукесъ унищоженъ.

Французитъ авиаторъ бѣлъ прогласенъ за народенъ герой на абисинцитъ. Въ столицата Адисъ Абабъ готвятъ да му издѣнатъ паметникъ.

Приятно ми е да съобщимъ че отъ 1 априлъ 1930 год. фирмата МАТЕЙ НЕДКОВЪ, основана презъ 1900 год., се преобразява въ Събирателно Дружество МАТЕЙ НЕДКОВЪ & С-НО. Съ седа ище Варна, което ище се занимава и за на прѣдъ съ сѣщия родъ търговия на ангилитъ бѣи прѣжди, трикоизитъ и др. Боядисване и чистене на дрехи. Представителства. Поздравяваме съдружението и му пожелаваме добъръ успѣхъ.

ПИВНИЦА „Малага“
ул. Драгоманъ Жгѣла Мария Луиза
Съобщава на многобройната си клиентела и
ИМЕННИЦИ ГЕОРГЬОВЦИ
че пусна специално за празника
ГЕОРГЬОВЪ-ДЕНЪ
хубави натурални вина отъ собствено произведение
ЗАПШКА КРЪВЪ — вина
ЗА ДОМОВЕТА 14 ЛЕВА ПИТЬРА
1-1 Отъ сѣдѣ ЛАЗАРЪ СТОЯНОВЪ

Италианския флотъ

Миналата нѣдѣля, въ денѣтъ на фашисткитъ тържества въ Италия бѣли снѣнати въ вода дѣа крайбрежа, дѣа товарни парахода и една подводна лодка. Крайсерътъ „Фиуме“ бѣлъ пострѣенъ въ корабостроителната въ Триестъ, а другия крайсеръ „Зара“ — въ Специя, където присѣбѣтувалъ престолонаследника Хумбертъ. Товарнитъ параходи носятъ названия: „Джувани Дале — Банде Нерѣ“ и „Алберто да Джузено“. Подводната лодка „Деланно“.

Крайсеритъ иматъ по 10 хиляди тона водоизмѣтване. Вѣсѣки отъ тѣхъ носи по 3 хидроплана на борда си.

Народонаселението на земното кълбо

Статистически институтъ въ Хага е установилъ, че населението на земното кълбо е 2 милиарда. Предъ 20 години то е било 1600 милиона, а значи се е увеличило съ 400 милиона. Ако това увеличение продължава въ сѣщия процентъ, въ 1967 год. населението ще бѣде 3 милиарда, а въ 2075 год. — 10 милиарда.

Отъ 1 май т. г.

вестникарската агенция „КУРИЕРЪ“ — гр. Провадия се помещава временно (до намиране ново помещение) въ здаието на Асенъ Геновъ. Срещу астрахователното дѣо „България“ на главната улица.

Отъ вѣсти, агенция „Куриеръ“ Н. Бакарджиевъ гр. Провадия.

Запазете този брой на в. „Славянинъ“ до излизането на следущия! Той носи три преци — безплатни билети за кино РОЯЛЪ — най-добре уредения кино театъръ въ Варна, който прожектира най-хубавитъ филми.

Съобщаватъ ни отъ Шуменъ: Въ града ни се дѣржаха петъ научно-философски скавки отъ г. Рапо г. Рашевъ. Всички скавки бѣха отлични посетени отъ гражданството, което остана извѣрдно доволенъ отъ изнесеното. Въ единъ плаветъ и цѣлѣтъ свѣтъ г. Рашевъ ни заповна съ мировитъ загадки, тайната на небото, безсмъртието на душата и араговетъ на жената. Публиката бѣ въ вѣторгъ и поднесе букети на г. Рашевъ.

Варнен. Попул. Банка

Обявление.

Продаватъ се по доброволно спазване следнитъ недвижими имоти:

1. Къща отъ две етажа, двѣ салона, кухня и пристройка въ двора, ул. „6 линия“ № 27.
2. Къща въ квартала „Манастиръ“ отъ две отѣления — едното докънѣ съ две етажа — дзукатно, другото отъ две етажа — дами и плѣвникъ.
3. Лѣзе американско отъ около 6 декара въ мѣстността „Сотира“.

Справка дирекцията на банката.

Б. Доброполски

Пробивътъ на Добро Поле въ 1918 година.

II. Бойно разписание въ нѣвечерие на септемврийския бой 1918 год.

Бойното разписание на 30 п. Ш-иновски полкъ въ нѣвечерие на септемврийския бой бѣше следното:

Три дружини, вѣсѣка състояща се отъ 5 роти, отъ които четири пехотни и една картечна. Пехотнитъ роти се състояха отъ по три взвода. Ротитъ имаха по списѣкъ средно 180 ч. лѣвѣка, отъ кои на лице не не повече отъ по 90—100 бойци. Картечнитъ роти се състояха отъ по 4 взвода вѣсѣка съ по две картечни или 8 картечни въ рота. Картечнитъ роти по една бѣха придадени въ вѣсѣко отношение къмъ съотвѣтствующитъ дружини, като само 4 картечна рота бѣше въ право подчинение на командира на полка, а въ оперативно отношение се подчиняваше на дружинния командиръ, въ чийто участъкъ биваше на позиция. Картечнитъ роти бѣха въоръжени съ две системи картечници: „Максимъ“ и „Шварцловъ“.

Гранатохвъргачиятъ взводъ имаше 24 гранатохвъргачи.

Минохвъргачиятъ взводъ — съ 2 ерѣдѣи и 4 малки минохвъргачни машини.

Къмъ полка бѣха придадени една полурота отъ 2/3 пионерна рота, единъ взводъ отъ 106 баварска пионерна рота и единъ харватския взводъ отъ австрийската армия. За назначението на последния ще спомена по долу. Овѣнѣтъ това 6 минохвъргачи отъ 3-та армейска минохвъргачна рота, бѣха придадени въ първиятъ числа на месецъ септември къмъ полка. И тъй полкѣтъ имаше вѣсѣко 2000 души, а на лице около 1200 бойци, 32 картечници, 24 гранатохвъргачи и 12 минохвъргачи.

Неотровата рота бѣше разположена далечъ въ тѣла.

Полкови лазаретъ — разположенъ въ долината на рѣка Градешница на 7-5 км. отъ позицията.

Полкови парковъ взводъ — разположенъ на 18 километра отъ позицията на полка.

III. Оценка на позицията и заемането ѝ.

Отъ вложението въ I глава за дѣйствието около Добро поле се вижда ясно, че този участъкъ придоби значение на стратегически ключъ, а на него се образува една войска възможна бѣхъ тактическа идея и мѣстѣлъ.

Въ продължение на две години, ако и да имаше общъ планъ за укрепяване на тази толкова важна позиция, едва въ нѣвечерие на завладяване той отъ противника — презъ 1918 година, се заловихме за по сериозно укрепяване.

Доброполската позиция затваря единствената достѣпна посока отъ Нидже планина за долината на р. Вардъръ, гдето минава единствената ж. п. линия, по която се доволтаваха цѣлата 1-а армия и по голѣмата частъ отъ 11-а армия. Съ овладяването на Добро поле отъ страна на противника, отбраната на цѣлитъ ни фронтъ на западъ до р. Черна и въ завоя на р. Черна се застрашаваше съ обхождане, а заедно съ това се прѣвѣнаха цѣлитъ на 2-а и 4-а пехотни дивизии съ цѣлтъ имъ и единствената питателна артерия къмъ гора Гредско. Нѣйсетне доброполската позиция прѣгражда най лекостѣпната посока отъ къмъ Мѣгленската долина, отъ с. Пожаръ по Пожарския рѣдъ, а вѣнѣно е, че Мѣгленската долина бѣше плацдармъ на вѣнѣнѣтската армия.

Добро поле собствено наричатъ редъ височини съединени съ редъ високъ, голъ, скалистъ хребтове, въ сѣверния край на Нидже планина, които заграждатъ една низина отъ всички страни, въ форма на четираъгълникъ, съ една площъ около единъ квадратенъ километъръ. Въ тази низина се съдѣчатъ войски води отъ дѣждѣветъ и отъ топеното на вѣнѣнѣния снѣгъ, който пада прѣвъ продължителната зима на Добро Поле и образува Доброполското блато, което се пѣтича въ източно направление по средѣтъмъ малкъ планински потокъ, нареченъ Доброполска рѣка, която е притоку на Струженската рѣка.

Добро Поле като заема едно командующе положение въ сѣверния край на Нидже планина, служи за водовѣлъ на много брѣйни планински потоци, които текатъ въ източно и западно направление.

Добро Поле е единъ лабиринтъ отъ планински върхове съ една максимална височина отъ 1889.7 м. надъ морското равнище — котата въ югозападния край. Тази котъ въ нѣкоя карти е отбѣлѣвана 1700 м., а въ други 1600 м.

Отъ тамъ се открива на изтокъ, югъ и западъ широкъ обзоръ далечъ въ тѣла на про-

тавника. Цѣлата Мѣгленска долина до Пакъ планина се гледатъ като на дланъ. При добро и ясно време се открива чудна гледка; вижда се гр. Бивидже Вардъръ, Бивидже Вардарското езеро и Солунскиятъ язовиръ съ димящитъ въ него параклоди. Въ югозападна посока вѣнѣнѣтъ Каймакчаланъ, 2525 м. като че надига а надъ Добро Поле. Въ западна посока се очертаваха ясно нашата и противникови позиции, чѣтъ до в. 1060 въ завоя на Черна.

Главната ни позиция минава по южния хребетъ на Добро Поле, надъ развѣтвѣния поствъ, затова бѣше гола и камениста. Северниятъ хребетъ представлява много удобна втора линия, която дѣше естествено силна, прѣгражда достѣпна на противника на сѣверъ и добре укрепена, би го приковала ни Добро Поле, безъ да може да развѣе нѣколко успѣхъ. Следъ това се редѣха редъ хребети, на сѣверъ обрасли въ гъсти гори, развѣдени съ дълбоки, труднопроходими долини и планински потоци.

Пѣтища въ този планински лабиринтъ бѣха невѣтърдени, доста стрѣмни пътеки, достѣпни само за товарни коне и пешеходци. Такива пътеки, по които се съобщаваха Доброполската ни позиция съ тѣла имаше две, обаче само едната се използвава за нуждитъ на полка.

Опита отъ тежката зима въ тази мѣстност, наложи да се съдѣдатъ 4 опасителни дома, по на единъ километръ разстояние, по тази пътека. Тѣи опасителни домове служеха за подслонъ и почивка на пѣтугощитъ.

Отъ къмъ стана на противника водѣше единствѣнъ пѣтъ прѣвата линия — всички 24

къмъ Добро Поле отъ с. Пожаръ, който имаше тоже характеръ на планинска пътека. Развѣлитъ се въ посѣдствие дѣйствиа доказваха, че нѣма недостѣпна посока и на Добро Поле.

Гъсти, трудно проходими иглолистни и дѣбови гори покриваха всички скатове на Добро Поле задъ главната ни позиция. Тѣ представяваха неизчерпаемъ източникъ на строителенъ и горителенъ материалъ.

Главната позиция бѣше раздѣлена на две участъка, които се заемаша за отбрана отъ по една дружина. Участѣтитъ се именуваша М. и Л. Дѣнѣниятъ участъкъ Л се раздѣляше на две подучастѣка, които се заемаша отъ по една рота, другитъ две роти заемаха въ втора линия — въ дружинна поддръжка.

Лѣвниятъ участъкъ М. заемаша нѣтъ отъ лѣвия флангъ на участъка Л и свѣршваха въ Доброполската река. Тѣи участъкъ се раздѣляше на три подучастѣка, които се заемаша тоже отъ по една пехотна рота, а четвъртата рота заемаше въ дружинна поддръжка. Тѣи участъкъ свѣршва на лѣвия брѣгъ на Доброполската река, гдето поддръжка свѣршва съ дѣнѣния флангъ на 29 и пѣхотенъ Ям. болски полкъ, Цѣлитъ Доброполски участъкъ, повѣренъ на 30-ия пехотенъ Шейновски полкъ имѣа едно протежение отъ 4250 метра, като се пада фронтъ средно по 850 м. на рота.

Като се вземе въ внимание, че остава на ротитъ бѣше намаленъ значително — на лице имаха не повече отъ по 100 бойци, ясно е можеше ли съ успѣхъ да се отбранява такава една позиция. Картечнитъ роти бѣха разположени — три въ прѣвата линия — всички 24

картечници и една рота въ втора отбранителна линия — 8 картечници.

Гранатохвъргачиятъ взводъ бѣше развѣлитъ машинитъ отъ по двама участъка, като бѣше съсредоточилъ повече отъ тѣи на лѣвия флангъ, гдето участъка на полка се смѣташе по уязвимъ.

Минохвъргачиятъ бѣше разположенъ въ 4 групи. Две групи отъ две ерѣдѣи и 4 малки минохвъргачи въ участъка Л. и сѣщо толкова минохвъргачи, западно въ участъка М.

Останалата дружина се разпредѣляше:

Три роти, съставляваха полковъ поддръжка и една рота въ бригадна поддръжка.

Това шаблонно заемане на отбрана на Доброполската позиция, както ще видимъ по после, имѣ катастрофални послѣдствия. Предъ всичко неправилно и неумѣтно бѣше включването на крайния лѣвъ подучастѣкъ къмъ Доброполската позиция, защото той заемаше изолоирано положение съ открития си тѣлъ. Ротата, която го заемаше, трѣбваше съ собствени сили да изнесе борбата, съ какъто и многочисленъ противникъ и да водеше боя, защото подѣждаше на дружинната и полкова поддръжка въ време на боя бѣше немислимо и както ще видимъ по долу ротата, която отбраняваше този подучастѣкъ стана жертва бѣтъ да може да се спаси единъ човѣкъ отъ нея. Единственъ по достѣпна посока бѣше отъ къмъ участъка на 3 дивизия следователно дѣнѣниятъ флангъ на тази дивизия трѣбваше да включва този подучастѣкъ.

Следъ

Циг ритѣ „МОМИЧЕ“ отъ тюнчевата фабрика М. И Аггериди съ за предпочитане! Опитайте, за да се увѣритѣ!

Печатница Д. Тодоревъ.